Examen

- ▶ **242, 243 la curs** Miercuri 15.01.2014
- 241, 244 la seminar
  - **244** Vineri 17.01.2014, 10–12
  - **241** Vineri 17.01.2014, 12–14

- 242, 243 la curs Miercuri 15.01.2014
- 241, 244 la seminar
  - **244** Vineri 17.01.2014, 10–12
  - 241 Vineri 17.01.2014, 12-14

Modificări laborator vineri 17.01.2014

- 244 Miercuri 14–16
- **243** Luni 14–16

- Java
  - elemente fundamentale
  - clase, tablouri, citirea de la tastatură
  - colecții, tipuri generice

- Tehnici de programare
  - Divide et Impera (complexitate)
  - Greedy (corectitudine)
  - Programare dinamică
  - Backtracking
- Algoritmi genetici

Algoritmi Probabiliști

Algoritmi Probabiliști

In timpul rezolvării unei probleme, putem ajunge la un moment dat în situația de a avea de ales între mai multe variante de continuare.

- Monte Carlo
- Las Vegas
- numerici

- Furnizează totdeauna un rezultat, care însă nu este neapărat corect
- Probabilitatea ca rezultatul să fie corect creşte pe măsură ce timpul disponibil creşte

Se consideră un vector cu *n* elemente distincte. Să se determine un element al vectorului care să fie mai mare sau egal cu media aritmetică a celor n numere din vector

Repetă fără a depăși timpul disponibil:

- alegem aleator un element al vectorului
- păstrăm într-o variabilă v cel mai mare dintre elementele alese

- Dacă în timpul disponibil am analizat k elemente, probabilitatea ca toate să fie mai mici decât mediana este $1/2 *1/2*...*1/2 = 1/2^k$
- Probabilitatea ca valoarea să fie corectă este

$$1 - 1/2^{k}$$

 Pentru k=20, această probabilitate este mai mare decât 0,999999.

Nu furnizează totdeauna un rezultat, dar dacă furnizează un rezultat atunci acesta este corect

Nu furnizează totdeauna un rezultat, dar dacă furnizează un rezultat atunci acesta este corect

 Probabilitatea ca algoritmul să se termine creşte pe măsură ce timpul disponibil creşte

Se dau n texte (n foarte mare) cu următoarele proprietăți:

- există un unic text t₀ care apare de cel puţin 10% ori;
- celelalte texte sunt distincte.

Se cere determinarea textului t₀.

```
\begin{split} &\text{repeat} \\ &\text{i} \leftarrow \text{random}(1..n)\text{; j} \leftarrow \text{random}(1..n)\text{;} \\ &\text{if } i \neq \text{j} \text{ and } t_i = t_j \\ &\text{write } t_i\text{; stop} \\ &\text{until false} \end{split}
```

Probabilitatea algoritmul să se termine:

probabilitatea ca t_i = t₀

Probabilitatea algoritmul să se termine:

• probabilitatea ca $t_i = t_0 \longrightarrow 1/10$

- probabilitatea ca $t_i = t_0 \longrightarrow 1/10$
- probabilitatea ca $t_j = t_0 \longrightarrow 1/10$

- probabilitatea ca $t_i = t_0 \longrightarrow 1/10$
- probabilitatea ca $t_j = t_0 \longrightarrow 1/10$
- $\circ$ probabilitatea ca $t_i = t_j = t_0$ este

- probabilitatea ca $t_i = t_0 \longrightarrow 1/10$
- probabilitatea ca $t_j = t_0 \longrightarrow 1/10$
- probabilitatea ca $t_i = t_j = t_0$ este 1/10 * 1/10 = 1/100

Probabilitatea algoritmul să se termine:

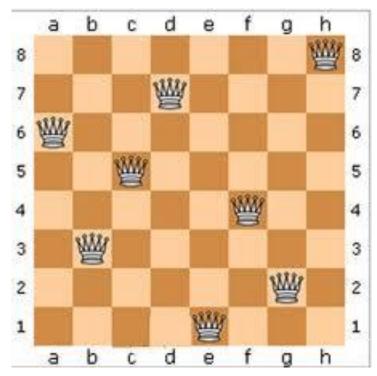
- probabilitatea ca $t_i = t_0 \longrightarrow 1/10$
- probabilitatea ca $t_j = t_0 \longrightarrow 1/10$
- probabilitatea ca $t_i = t_j = t_0$ este 1/10 * 1/10 = 1/100

Teoretic sunt suficiente 100 de încercări, independent de valoarea lui n

Problema celor n dame

Se consideră un caroiaj $n \times n$. Prin analogie cu o tablă de şah (n=8), se doreşte plasarea a n dame pe pătrățelele caroiajului, astfel încât să nu existe două dame una în bătaia celeilalte

http://backtracking.xhost.ro/prcd.html

Reprezentareansoluţiei

```
\mathbf{x} = \{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, ..., \mathbf{x}_n\}, unde \mathbf{x}_k = \text{coloana pe care este plasată dama de pe linia } \mathbf{k} \mathbf{x}_k \in \{1, 2, ..., n\}
```

Algoritm probabilist

plasăm o damă pe prima linie;

- plasăm o damă pe prima linie;
- presupunând că am plasat câte o damă pe liniile 1,...,k-1, facem o listă a poziţiilor posibile pentru dama de pe linia k

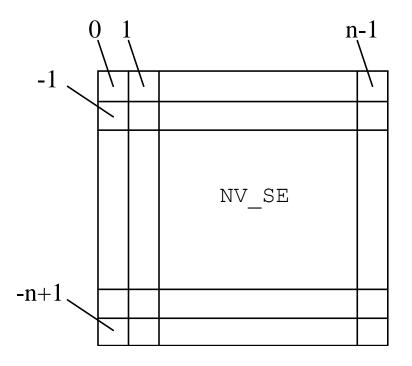
- plasăm o damă pe prima linie;
- presupunând că am plasat câte o damă pe liniile 1,...,k-1, facem o listă a poziţiilor posibile pentru dama de pe linia k
  - Dacă lista este nevidă, alegem aleator o poziție din listă

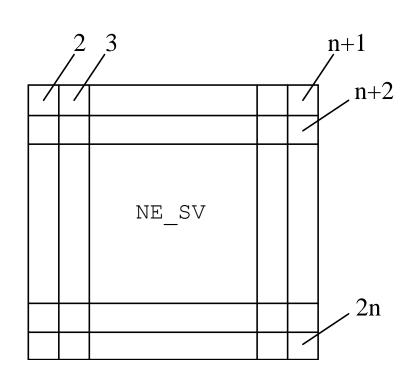
- plasăm o damă pe prima linie;
- presupunând că am plasat câte o damă pe liniile 1,...,k-1, facem o listă a poziţiilor posibile pentru dama de pe linia k
  - Dacă lista este nevidă, alegem aleator o poziție din listă
  - Altfel reluăm întreg algoritmul (! nu ne întoarcem la linia precedentă)

- plasăm o damă pe prima linie;
- presupunând că am plasat câte o damă pe liniile 1,...,k-1, facem o listă a poziţiilor posibile pentru dama de pe linia k
  - Dacă lista este nevidă, alegem aleator o poziție din listă
  - Altfel reluăm întreg algoritmul (! nu ne întoarcem la linia precedentă)
- Dacă am plasat o damă pe linia n, atunci am determinat o soluție și oprim programul

Pentru a ține o evidență a coloanelor și diagonalelor ocupate - vectorii:

- $NV_SE[-n+1..n-1]$ (j i = constant)
- $NE_SV[2..2n]$ (j + i = constant)
- C[1..n]


```
repeat repeat
```

- inițializăm componentele celor 3 vectori C, NV SE, NE SV cu valoarea true
- $k \leftarrow 1$
- facem inventarul pozițiilor $i \in \{1, ..., n\}$ cu C[i] = NV SE[i-k] = NE SV[i+k] = true
- plasăm aceste poziții în primele na componente ale unui vector a

until na=0 v k=n+1
until k=n+1
write(x)

```
repeat
   repeat
      • inițializăm componentele celor 3 vectori C,
        NV SE, NE SV cu valoarea true
      • k \leftarrow 1
      • facem inventarul pozițiilor i∈{1,...,n} cu
             C[i] = NV SE[i-k] = NE SV[i+k] = true
      • plasăm aceste poziții în primele na componente
        ale unui vector a
      • if na>0 then
             aleg aleator i \in \{1, \ldots, na\}; i \leftarrow a_i
             X_k \leftarrow i;
             NV SE[i-k] \leftarrow false; NE SV[i+k] \leftarrow false;
             C_i \leftarrow false;
             k \leftarrow k+1
   until na=0 \lor k=n+1
until k=n+1
write(x)
```

Algoritmi numerici

Algoritmi numerici

- Urmăresc determinarea aproximativă a unei valori
- Cu cât timpul alocat executării algoritmului este mai mare, precizia rezultatului se îmbunătăţeşte

Algoritmi numerici

- Aproximarea lui π
- Aproximarea $\int_{a}^{b} f(x) dx$

$$\int_{a}^{a} f(x) dx$$

$$f: [a,b] \to [c,d]$$

1. Acul lui Buffon

Se consideră o mulțime de linii paralele astfel încât oricare două linii vecine sunt la distanță de o unitate.

1. Acul lui Buffon

Se consideră o mulțime de linii paralele astfel încât oricare două linii vecine sunt la distanță de o unitate. Un ac de lungime o jumătate de unitate este aruncat aleator și se numără de câte ori a intersectat vreo linie.

	•	
	•	

1. Acul lui Buffon

Se consideră o mulțime de linii paralele astfel încât oricare două linii vecine sunt la distanță de o unitate. Un ac de lungime o jumătate de unitate este aruncat aleator și se numără de câte ori a intersectat vreo linie.

• Probabilitatea ca acul să intersecteze o linie este $1/\pi$

1. Acul lui Buffon

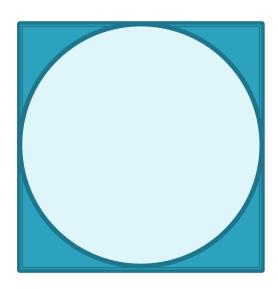
Se consideră o mulțime de linii paralele astfel încât oricare două linii vecine sunt la distanță de o unitate. Un ac de lungime o jumătate de unitate este aruncat aleator și se numără de câte ori a intersectat vreo linie.

- Probabilitatea ca acul să intersecteze o linie este $1/\pi$
- După un număr "suficient de mare" de încercări, raportul între:
  - numărul total de încercări
  - numărul cazurilor în care acul a intersectat vreo linie

va fi "suficient de aproape" de π .

2. Se aruncă repetat cu o săgeată într-un panou pătrat, cu ținta un cerc înscris în pătrat.

Se presupune că săgeata nimerește totdeauna panoul.

2. Se aruncă repetat cu o săgeată într-un panou pătrat, cu ținta un cerc înscris în pătrat.

Se presupune că săgeata nimerește totdeauna panoul.

Atunci raportul dintre:

- numărul cazurilor în care săgeata nimerește în cercul înscris în pătrat
- numărul total de încercări

tinde la

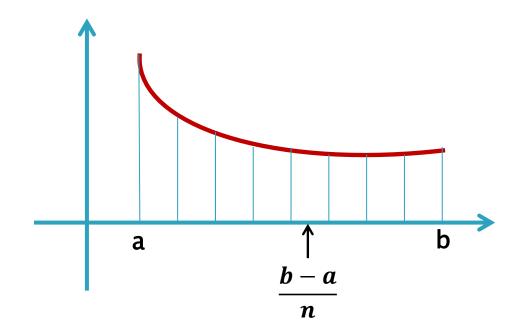
$$\frac{arie\ cerc}{arie\ patrat} = \frac{\pi r^2}{(2r)^2} = \frac{\pi}{4}$$

Aproximarea integralei

$$\int_{a}^{b} f(x) dx, \quad f: [a,b] \to [c,d]$$

Aproximarea integralei

$$\int_{a}^{b} f(x) dx, \quad f: [a,b] \to [c,d]$$

Aproximarea integralei

```
\int_{0}^{b} f(x) dx, \quad f: [a,b] \to [c,d]
     s \leftarrow 0
     for i=1, n
          x \leftarrow random([a,b]);
          s \leftarrow s+f(x)
     s \leftarrow s \cdot (b-a)/n
     write(s)
```

- Complexitatea în timp a algoritmilor joacă un rol esenţial.
- Un algoritm este considerat "acceptabil" numai dacă timpul său de executare este polinomial

Cadru

- $X=X_1 \times ... \times X_n =$ spaţiul soluţiilor posibile (!vectori)
- $\phi: X \to \{0,1\}$ este o **proprietate** definită pe X
- ▶ Căutăm un vector $x \in X$ cu proprietatea $\varphi(x)$
  - condiții interne pentru x

Cadru

Generarea tuturor elementelor produsului cartezian X nu este acceptabilă.

Cadru

• Generarea tuturor elementelor produsului cartezian X nu este acceptabilă.

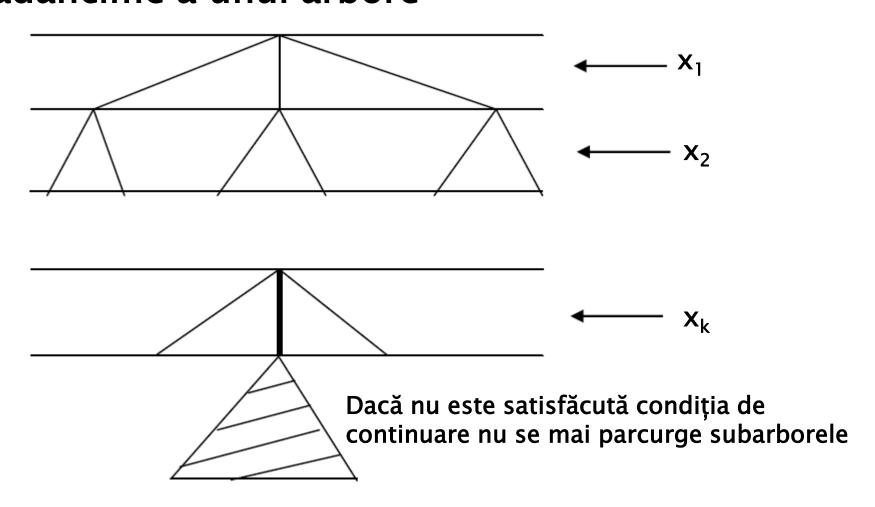
Metoda backtracking încearcă micşorarea timpului de calcul – prin evitarea generării unor soluții care nu satisfac condițiile interne

Vectorul x este construit progresiv, începând cu prima componentă.

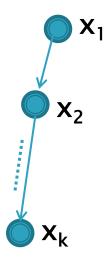
- Vectorul x este construit progresiv, începând cu prima componentă.
- Se avansează cu o valoare x_k dacă este satisfăcută o condiţie de continuare φ_k(x₁,...,x_k)

- Vectorul x este construit progresiv, începând cu prima componentă.
- Se avansează cu o valoare x_k dacă este satisfăcută o condiţie de continuare φ_k(x₁,...,x_k)
- Condiţiile de continuare rezultă de obicei din φ Ele sunt <u>strict necesare</u>, ideal fiind să fie şi suficiente.

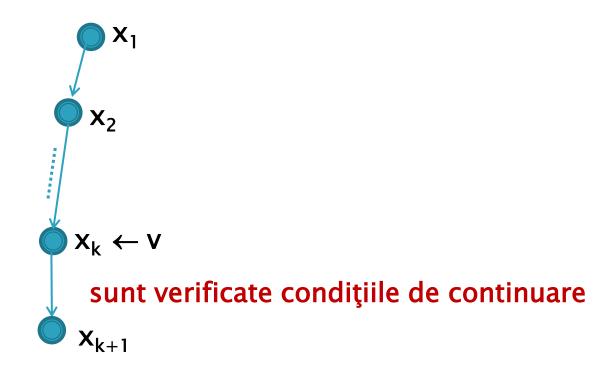
Backtracking = parcurgerea <u>limitată</u> în adâncime a unui arbore

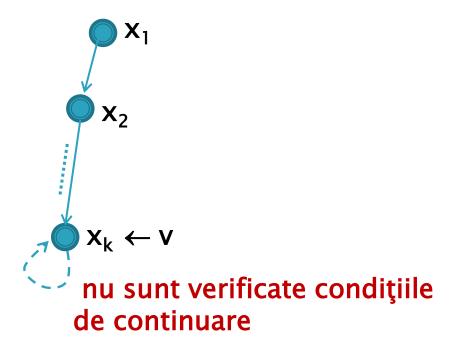
Cazuri posibile la alegerea lui x_k :

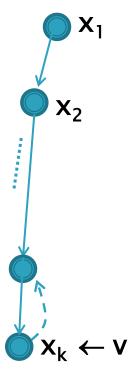
Atribuie şi avansează

☐ Încercare eşuată

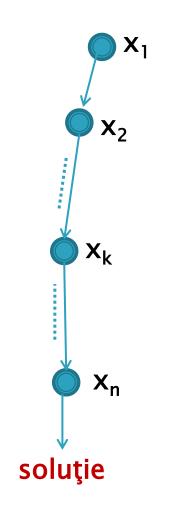

Revenire

nu mai există valori $pentru x_k$ neconsiderate

Revenire după determinarea unei soluţii

revenire după determinarea unei soluții

Varianta nerecursiva - pseudocod

 C_k = mulţimea valorilor consumate din X_k

$$C_{i} \leftarrow \emptyset$$
, $\forall i$; $k \leftarrow 1$;

 $C_k = M$ With

```
C_i \leftarrow \emptyset, \forall i; k \leftarrow 1; while k > 0 if k = n + 1 retsol(x); k \leftarrow k - 1; {revenire după o soluție}
```

 $C_k = \text{multimea valorilor consumate din } X_k$ $C_i \leftarrow \emptyset$, $\forall i$; $k\leftarrow 1;$ while k>0 if k=n+1retsol(x); $k \leftarrow k-1$; {revenire după o soluție} else if $C_k \neq X_k$

alege $v \in X_k \setminus C_k$; $C_k \leftarrow C_k \cup \{v\}$;

```
C_k = \text{multimea valorilor consumate din } X_k
C_i \leftarrow \emptyset, \forall i;
k\leftarrow 1;
while k>0
  if k=n+1
      retsol(x); k \leftarrow k-1; {revenire după o soluție}
  else
       if C_k \neq X_k
           alege v \in X_k \setminus C_k; C_k \leftarrow C_k \cup \{v\};
           if \phi_{k}(x_{1},...,x_{k-1},v)
                x_k \leftarrow v; k \leftarrow k+1; { atribuie şi avansează }
```

```
C_k = \text{multimea valorilor consumate din } X_k
C_i \leftarrow \emptyset, \forall i;
k\leftarrow 1;
while k > 0
  if k=n+1
      retsol(x); k \leftarrow k-1; {revenire după o soluție}
  else
       if C_k \neq X_k
           alege V \in X_k \setminus C_k; C_k \leftarrow C_k \cup \{v\};
           if \phi_{k}(x_{1},...,x_{k-1},v)
                x_k \leftarrow v; k \leftarrow k+1; { atribuie şi avansează }
                                            { încercare eşuată }
           else
```

```
C_k = \text{multimea valorilor consumate din } X_k
C_i \leftarrow \emptyset, \forall i;
k\leftarrow 1;
while k > 0
  if k=n+1
      retsol(x); k \leftarrow k-1; {revenire după o soluție}
  else
       if C_k \neq X_k
           alege V \in X_k \setminus C_k; C_k \leftarrow C_k \cup \{v\};
           if \phi_{k}(x_{1},...,x_{k-1},v)
                x_k \leftarrow v; k \leftarrow k+1; { atribuie şi avansează }
                                            { încercare eşuată }
           else
     else C_k \leftarrow \emptyset; k \leftarrow k-1; { revenire }
```

▶ Dacă $X_i = \{p_i, p_i + 1,...,u_i\}$ algoritmul devine:

$$x_i \leftarrow p_i - 1$$
, $\forall i=1, \ldots, n$
  $k \leftarrow 1$;

▶ Dacă $X_i = \{p_i, p_i + 1, ..., u_i\}$ algoritmul devine: $x_i \leftarrow p_i - 1$, $\forall i = 1, ..., n$ $k \leftarrow 1$; while k > 0if k = n + 1retsol(x); $k \leftarrow k - 1$; {revenire după o sol.}

else

```
Dacă X_i = \{p_i, p_i + 1, ..., u_i\} algoritmul devine:
x_i \leftarrow p_i - 1, \forall i=1,\ldots,n
k\leftarrow 1;
while k>0
    if k=n+1
          retsol(x); k \leftarrow k-1; {revenire după o sol.}
    else
          if x_k < u_k
                x_k \leftarrow x_k + 1;
```

```
▶ Dacă X_i = \{p_i, p_i + 1, ..., u_i\} algoritmul devine:
x_i \leftarrow p_i - 1, \forall i = 1, \ldots, n
k\leftarrow 1;
while k>0
   if k=n+1
         retsol(x); k \leftarrow k-1; {revenire după o sol.}
   else
         if x_k < u_k
               x_k \leftarrow x_k + 1;
              if \phi_k(x_1,...,x_k)
                    k←k+1; { atribuie şi avansează }
                                    { încercare eşuată }
              else
```

```
Dacă X_i = \{p_i, p_i + 1, ..., u_i\} algoritmul devine:
x_i \leftarrow p_i - 1, \forall i = 1, \ldots, n
k\leftarrow 1;
while k>0
   if k=n+1
         retsol(x); k \leftarrow k-1; {revenire după o sol.}
   else
         if x_k < u_k
               x_k \leftarrow x_k + 1;
              if \phi_k(x_1,...,x_k)
                    k←k+1; { atribuie şi avansează }
                                    { incercare eşuată }
              else
         else x_k \leftarrow p_k - 1; k \leftarrow k - 1; { revenire }
```

Varianta recursivă

```
X_i = \{p_i, p_i + 1, ..., u_i\}
```

Apelul iniţial este: back (1)

```
procedure back(k)
  if k=n+1
      retsol(x)
  else
```

end.

```
X_i = \{p_i, p_i + 1, ..., u_i\}
```

Apelul iniţial este: back (1)

```
procedure back(k)  \begin{array}{ll} \text{if } k=n+1 \\ & \text{retsol}(x) \\ \text{else} \\ & \text{for } (i=p_k; \ i<=u_k; \ i++) \ //\textit{valori posibile} \\ & x_k \leftarrow i; \end{array}
```

end.

```
X_i = \{p_i, p_i + 1, ..., u_i\}
```

Apelul iniţial este: back (1)

```
procedure back(k)
 if k=n+1
      retsol(x)
 else
      for (i=p_k; i\leq u_k; i++) {valori posibile}
           x_k \leftarrow i;
           if \varphi_k(x_1,...,x_k)
               back(k+1);
               {revenire din recursivitate}
end.
```

Exemple

- Permutări, combinări, aranjamente
- Colorarea hărților
- Problema celor n dame
- Şiruri corecte de paranteze
- Problema ciclului hamiltonian

Pentru a testa condițiile de continuare $\phi_k(x_1, ..., x_k)$ vom folosi funcția cont(k)

Permutări

Reprezentarea soluţiei

```
\mathbf{x} = \{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, ..., \mathbf{x}_n\}, \text{ unde}
\mathbf{x}_k \in \{1, 2, ..., n\} \quad (\mathbf{p}_k = 1, \mathbf{u}_k = n).
```

Condiţii interne (finale)

```
\mathbf{x}_{i} \neq \mathbf{x}_{j} pentru orice i \neq j.
```

```
\mathbf{x}_{i} \neq \mathbf{x}_{k} pentru orice i \in \{1, 2, ..., k-1\}
```

Permutări, n=3

```
1 2
1 2 1
1 2 2
1 2 3
1 2 3 soluție
1 3
1 3 1
1 3 2
1 3 2 soluție
1 3 3
```

Se consideră o hartă cu n ţări.

Se cere colorarea ei folosind cel mult 4 culori, astfel încât oricare două țări vecine să fie colorate diferit

Reprezentarea soluţiei

Condiţii interne (finale)

Reprezentarea soluţiei

```
\mathbf{x} = \{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, ..., \mathbf{x}_n\}, unde \mathbf{x}_k = \text{culoarea cu care este colorată ţara } \mathbf{k} \mathbf{x}_k \in \{1, 2, 3, 4\} (\mathbf{p}_k = 1, \mathbf{u}_k = 4).
```

Condiţii interne (finale)

Reprezentarea soluţiei

```
\mathbf{x} = \{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, ..., \mathbf{x}_n\}, unde \mathbf{x}_k = \text{culoarea cu care este colorată ţara } \mathbf{k} \mathbf{x}_k \in \{1, 2, 3, 4\} (\mathbf{p}_k = 1, \mathbf{u}_k = 4).
```

Condiţii interne (finale)

```
x<sub>i</sub> ≠ x<sub>j</sub> pentru orice două țări vecine i și j.
```

Reprezentarea soluţiei

```
\mathbf{x} = \{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, ..., \mathbf{x}_n\}, unde \mathbf{x}_k = \text{culoarea cu care este colorată ţara } \mathbf{k} \mathbf{x}_k \in \{1, 2, 3, 4\} (\mathbf{p}_k = 1, \mathbf{u}_k = 4).
```

Condiţii interne (finale)

x_i ≠ x_j pentru orice două țări **vecine** i și j.

```
\mathbf{x}_{i} \neq \mathbf{x}_{k} pentru orice ţară i \in \{1, 2, ..., k-1\}
vecină cu ţara k
```

```
boolean cont(int k) {
    for (int i=1; i<k; i++)
         if(a[i][k]==1 \&\& x[i]==x[k])
                  return false;
    return true;
void backrec(int k) {
    if(k==n+1)
         retsol(x);
    else
         for(int i=1;i<=4;i++){
```

```
boolean cont(int k) {
    for (int i=1; i < k; i++)
        if(a[i][k]==1 \&\& x[i]==x[k])
                 return false;
    return true;
void backrec(int k) {
    if(k==n+1)
        retsol(x);
    else
        for(int i=1;i<=4;i++){
                 x[k]=i; //atribuie
                 if (cont(k)) //avanseaza
                     backrec(k+1);
```

```
void back() {
       int k=1;
       x=new int[n+1];
       for (int i=1; i <=n; i++) x[i]=0;
       while (k>0) {
              if (k==n+1) {retsol(x); k--;} //revenire dupa sol
```

```
void back() {
       int k=1;
      x=new int[n+1];
       for (int i=1; i <= n; i++) x[i]=0;
      while (k>0) {
             if (k==n+1) {retsol(x); k--;} //revenire dupa sol
             else{
                  if(x[k]<4){
                                           //atribuie
                      x[k]++;
                      if (cont(k)) k++; //si avanseaza
```

```
void back() {
      int k=1;
      x=new int[n+1];
      for (int i=1; i <=n; i++) x[i]=0;
      while (k>0) {
             if (k==n+1) {retsol(x); k--;} //revenire dupa sol
             else{
                 if(x[k]<4){
                                         //atribuie
                      x[k]++;
                      if (cont(k)) k++; //si avanseaza
                 else{ x[k]=0; k--; } //revenire
```

Se consideră un caroiaj n×n.

Prin analogie cu o tablă de şah (n=8), se doreşte plasarea a n dame pe pătrățelele caroiajului, astfel încât să nu existe două dame una în bătaia celeilalte

Reprezentarea soluţiei

Condiţii interne (finale)

Reprezentarea soluţiei

```
\mathbf{x} = \{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, ..., \mathbf{x}_n\}, unde \mathbf{x}_k = \text{coloana pe care este plasată dama de pe linia } \mathbf{k} \mathbf{x}_k \in \{1, 2, ..., n\} (\mathbf{p}_k = 1, \mathbf{u}_k = \mathbf{n}).
```

Condiţii interne (finale)

Reprezentarea soluţiei

```
\mathbf{x} = \{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, ..., \mathbf{x}_n\}, unde \mathbf{x}_k = \text{coloana pe care este plasată dama de pe linia } \mathbf{k} \mathbf{x}_k \in \{1, 2, ..., n\} (\mathbf{p}_k = 1, \mathbf{u}_k = \mathbf{n}).
```

Condiţii interne (finale)

```
pentru orice i \neq j: x_i \neq x_j i | x_i - x_j | \neq | j - i |
```

Reprezentarea soluţiei

```
\mathbf{x} = \{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, ..., \mathbf{x}_n\}, unde \mathbf{x}_k = \text{coloana pe care este plasată dama de pe linia } \mathbf{k} \mathbf{x}_k \in \{1, 2, ..., n\} (\mathbf{p}_k = 1, \mathbf{u}_k = \mathbf{n}).
```

Condiţii interne (finale)

```
pentru orice i \neq j: x_i \neq x_j Şİ |x_i - x_j| \neq |j - i|
```

```
pentru orice i < k : x_i \neq x_k și |x_i - x_k| \neq k - i
```

```
boolean cont(int k) {
  for(int i=1;i<k;i++)
    if((x[i]==x[k]) || (Math.abs(x[k]-x[i])==k-i))
        return false;
  return true;
}</pre>
```

```
boolean cont(int k) {
  for (int i=1; i < k; i++)
     if((x[i]==x[k]) \mid | (Math.abs(x[k]-x[i])==k-i))
           return false;
     return true;
void retsol(int[] x) {
  for (int i=1; i<=n; i++)
      System.out.print("("+i+","+x[i]+") ");
  System.out.println();
```

```
void backrec(int k) {
     if(k==n+1)
          retsol(x);
     else
          for (int i=1; i <= n ; i++) { //X_k}
              x[k]=i;
              if (cont(k))
                  backrec(k+1);
```

```
void back() {
  int k=1;
  x=new int[n+1];
  for (int i=1; i <=n; i++) x[i]=0;
  while (k>0) {
     if (k==n+1) { retsol(x); k--; }//revenire dupa sol
     else{
          if(x[k] < n) {
                                   //atribuie
             x[k]++;
             if (cont(k)) k++; //si avanseaza
         else{ x[k]=0; k--; } //revenire
```


 Să se genereze toate şirurile de n paranteze ce se închid corect (n par)

Reprezentarea soluţiei

Condiţii interne (finale)

Reprezentarea soluţiei

```
\mathbf{x} = \{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, ..., \mathbf{x}_n\}, \text{ unde } \mathbf{x}_k \in \{'(', ')'\}
```

Condiţii interne (finale)

Reprezentarea soluţiei

```
\mathbf{x} = \{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, ..., \mathbf{x}_n\}, \text{ unde } \mathbf{x}_k \in \{'(', ')'\}
```

Condiţii interne (finale)

```
Notăm dif = nr_1 - nr_2
dif = 0
dif \geq 0 pentru orice secvență \{x_1, x_2, ..., x_k\}
```

Reprezentarea soluţiei

```
\mathbf{x} = \{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, ..., \mathbf{x}_n\}, \text{ unde } \mathbf{x}_k \in \{'(', ')'\}
```

Condiţii interne (finale)

```
Notăm dif = nr_1 - nr_2
dif = 0
dif \geq 0 pentru orice secvență \{x_1, x_2, ..., x_k\}
```

```
dif ≥ 0 -> doar necesar
```

Reprezentarea soluţiei

```
\mathbf{x} = \{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, ..., \mathbf{x}_n\}, \text{ unde } \mathbf{x}_k \in \{'(', ')'\}
```

Condiţii interne (finale)

```
Notăm dif = nr_1 - nr_2
dif = 0
dif \geq 0 pentru orice secvență \{x_1, x_2, ..., x_k\}
```

```
dif \ge 0 -> doar necesar dif \le n-k -> şi suficient
```

```
void back() {
    dif=0;
    back(1);
}
void back(int k) {
    if(k==n+1)
        retsol(x);
    else{
```

```
void back() {
    dif=0;
    back(1);
}
void back(int k) {
    if(k==n+1)
         retsol(x);
    else{
         x[k]='(';
         dif++;
         if (dif \ll n-k)
             back(k+1);
         dif--;
```

```
void back() {
    dif=0;
    back(1);
}
void back(int k) {
    if(k==n+1)
         retsol(x);
    else{
         x[k]='(';
         dif++;
         if (dif \ll n-k)
             back(k+1);
         dif--;
         x[k]=')';
         dif--;
         if (dif >= 0)
             back(k+1);
         dif++;
```

Metoda Backtracking

- Variantele cele mai uzuale întâlnite în aplicarea metodei backtracking sunt următoarele:
  - soluţia poate avea un număr variabil de componente şi/sau
  - dintre ele alegem una care optimizează o funcție dată

Metoda Backtracking

Exemplu: Dat un număr natural n, să se genereze toate partițiile lui n ca sumă de numere pozitive

Partiție a lui
$$n = \{x_1, x_2, ..., x_k\}$$
 cu $x_1 + x_2 + ... + x_k = n$

$$\mathbf{x} = \{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, ..., \mathbf{x}_k\}, \text{ unde}$$

 $\mathbf{x}_i \in \{1, ..., n\}$

Condiţii interne (finale)

$$\mathbf{x} = \{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, ..., \mathbf{x}_k\}, \text{ unde}$$

 $\mathbf{x}_i \in \{1, ..., n\}$

Condiţii interne (finale)

```
x_1 + x_2 + ... + x_k = n
Pentru unicitate: x_1 \le x_2 \le ... \le x_k
```

$$x = \{x_1, x_2, ..., x_k\}, \text{ unde}$$

 $x_i \in \{1, ..., n\}$

Condiţii interne (finale)

$$\mathbf{x}_1 + \mathbf{x}_2 + \dots + \mathbf{x}_k = \mathbf{n}$$

Pentru unicitate: $\mathbf{x}_1 \le \mathbf{x}_2 \le \dots \le \mathbf{x}_k$

$$\mathbf{x}_{k-1} \leq \mathbf{x}_k \longrightarrow \mathbf{x}_k \in \{\mathbf{x}_{k-1}, ..., n\} = \mathbf{X}_k$$

 $\mathbf{x}_1 + \mathbf{x}_2 + ... + \mathbf{x}_k \leq n$

Implementare – varianta recursivă

```
void retsol(int[] x, int k) {
       for (int i=1;i<=k;i++)
           System.out.print(x[i]+" ");
       System.out.println();
 void backrec() {
       x=new int[n+1];
       x[0]=1;
       s=0;
       backrec(1);
```

```
void backrec(int k) {
     for (int i=x[k-1];i<=n;i++) {
           x[k]=i;
           if (s+x[k]<=n) ///verif.cond.de cont
           // else return;
```

```
void backrec(int k) {
     for (int i=x[k-1];i<=n;i++) {
           x[k]=i;
           if (s+x[k]<=n) ///verif.cond.de cont
               if (s+x[k]==n) {//este solutie
                     retsol(x, k);
                     return;
           // else return;
```

```
void backrec(int k) {
      for (int i=x[k-1];i<=n;i++) {
           x[k]=i;
           if (s+x[k]<=n) ///verif.cond.de cont
               if (s+x[k]==n) {//este solutie
                     retsol(x, k);
                     return;
                else{
                     s+=x[k];
                     backrec(k+1);
                     s=x[k];
           // else return;
```

Implementare – varianta nerecursivă

```
void back() {
  int k=1, s=0; int x[]=new int[n+1];
  x[1]=0;
  while (k>=1) {
     if(x[k] < n) {
       x[k]++; s++;
       if (s<=n) {//cont - verif. conditiilor de cont
```

```
void back() {
  int k=1, s=0; int x[]=new int[n+1];
  x[1]=0;
  while (k>=1) {
     if(x[k]<n)
       x[k]++; s++;
       if (s<=n) {//cont - verif. conditiilor de cont
          if (s==n) {//dc este sol
               retsol(x, k);
               s=s-x[k]; k--;//revenire dupa sol
```

```
void back() {
  int k=1, s=0; int x[]=new int[n+1];
  x[1]=0;
  while (k>=1) {
     if(x[k] < n) 
       x[k]++; s++;
       if (s<=n) {//cont - verif. conditiilor de cont
          if (s==n) {//dc este sol
               retsol(x, k);
               s=s-x[k]; k--;//revenire dupa sol
          else{ k++; x[k]=x[k-1]-1; s+=x[k]; //avansare
```

```
void back() {
  int k=1, s=0; int x[]=new int[n+1];
  x[1]=0;
  while (k>=1) {
     if(x[k] < n) 
       x[k]++; s++;
       if (s<=n) {//cont - verif. conditiilor de cont
          if (s==n) {//dc este sol
               retsol(x, k);
              s=s-x[k]; k--;//revenire dupa sol
          else{ k++; x[k]=x[k-1]-1; s+=x[k]; //avansare
       else{ s=s-x[k]; k--; //revenire
```

- Se consideră un caroiaj (matrice) A cu m linii şi n coloane. Poziţiile pot fi:
  - ∘ libere: a_{ij}=0;
  - ocupate: $a_{ij} = 1$.

Se mai dă o poziție (i₀,j₀). Se caută **toate** drumurile care ies în afara matricei, trecând numai prin poziții libere.

Mişcările posibile sunt date printr-o matrice depl cu două linii şi ndepl coloane. De exemplu, dacă deplasările permise sunt cele către poziţiile vecine situate la E, N, S:

$$\begin{pmatrix} 1 & 0 & -1 & 0 \\ 0 & -1 & 0 & 1 \end{pmatrix}$$

Mişcările posibile sunt date printr-o matrice depl cu două linii şi ndepl coloane. De exemplu, dacă deplasările permise sunt cele către poziţiile vecine situate la E, N, S:

$$\begin{pmatrix} 1 & 0 & -1 & 0 \\ 0 & -1 & 0 & 1 \end{pmatrix}$$

Bordăm matricea cu 2 pentru a nu studia separat ieşirea din matrice.

$$\mathbf{x} = \{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, ..., \mathbf{x}_k\}, \text{ unde}$$

 $\mathbf{x}_i = \text{a i-a celulă din drum}$

Condiţii interne (finale)

$$\mathbf{x} = \{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, ..., \mathbf{x}_k\}, \text{ unde}$$

 $\mathbf{x}_i = \text{a i-a celulă din drum}$

Condiţii interne (finale)

```
\mathbf{x}_{k} = celulă din afara matricei (marcată cu 2)
```

$$\mathbf{x} = \{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, ..., \mathbf{x}_k\}, \text{ unde}$$

 $\mathbf{x}_i = \text{a i-a celulă din drum}$

Condiţii interne (finale)

 $\mathbf{x}_{k}$ = celulă din afara matricei (marcată cu 2)

Condiţii de continuare

x_k celulă liberă (cu 0) **prin care nu am mai trecut**

- dacă poziția este liberă și putem continua,
   setăm a_{ii}=-1 (a fost atinsă), continuăm
- repunem a_{ij}=0 la întoarcere (din recursivitate).

```
void back(i, j) {
  for (t = 1; t <= ndepl; t++) {
    ii = i + depl[1][t]
    jj = j + depl[2][t];</pre>
```

```
void back(i, j) {
   for (t = 1; t \le ndepl; t++) {
      ii = i + depl[1][t]
      jj = j + depl[2][t];
      if (a[ii][jj] == 1)
      else
        if (a[ii][jj] == 2)
           retsol(x, k);
        else
           if (a[ii][jj] == 0) {
```

```
void back(i, j) {
   for (t = 1; t \le ndepl; t++) {
      ii = i + depl[1][t]
      jj = j + depl[2][t];
      if (a[ii][jj] == 1)
      else
        if (a[ii][jj] == 2)
           retsol(x, k);
        else
           if (a[ii][jj] == 0) {
               k = k+1; //creste
               x_k \leftarrow (ii, jj);
               a[i][j] = -1; //marcam
               back(ii, jj);
```

```
void back(i, j) {
   for (t = 1; t \le ndepl; t++) {
     ii = i + depl[1][t]
     jj = j + depl[2][t];
     if (a[ii][jj] == 1)
     else
        if (a[ii][jj] == 2)
           retsol(x,k);
       else
           if (a[ii][jj] == 0) {
               k = k+1; //creste
               x_k \leftarrow (ii, jj);
               a[i][j] = -1; //marcam
               back(ii, jj);
               a[i][j] = 0; //demarcam
               k = k-1; //scade
```

Apel:

$$x_1 \leftarrow (i0, j0);$$
 $k = 1;$
back(i0, j0)